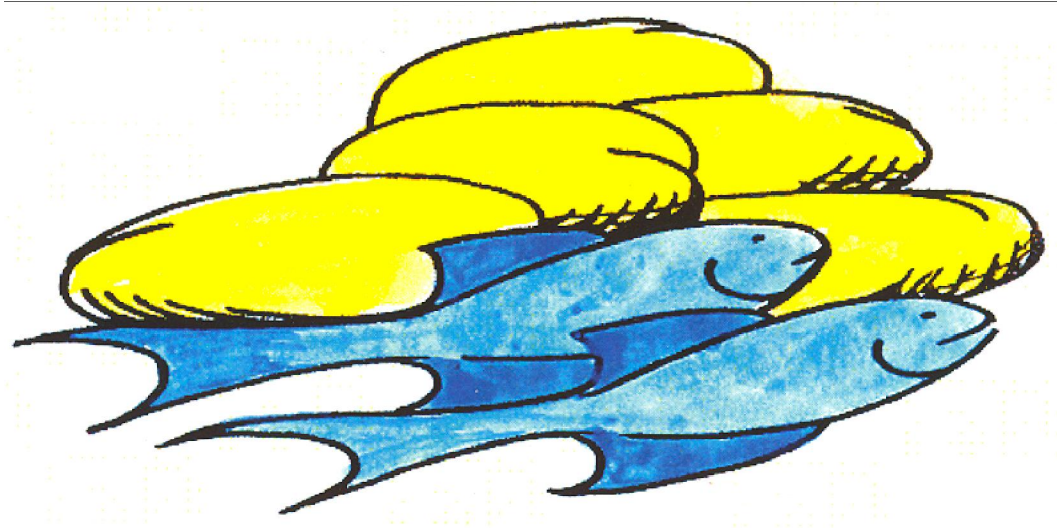

STICHTING VIJF BRODEN

en TWEE VISSEN

**Hij die u roept is getrouw,
Die het ook doen zal**

**Verslag van onze Roemenie reis in oktober
2007 door;**

**Johan en Diane Speksnijder
en
Ina Oudenaarden**

Maandagmorgen 22 – 10 2007

Wreed worden wij 's morgens om 4.00 uur uit onze slaap gerukt door onze wekker. Tijd om op te staan, er staat een lange reis op ons te wachten.

Om 4.45 arriveert Leen en Ina Oudenaarden, Ina is mijn vriendin en gaat met ons mee naar Roemenië.

We hebben 11 zakken met gebreide kleding bij ons. 135 kindertruien variërend van baby trui tot truien voor 12 jarigen, 100 paar wollen sokken, 77 sjaals en mutsen en dan nog een aantal wanten, allemaal gemaakt door mensen van Tiendhoven en andere, die bewogen zijn met de mensen in Roemenië, ook nemen we 20 pakken zeepoeder mee. Er is dan ook nauwelijks plaats meer voor onze eigen koffers en tassen. Maar na alles vakkundig gestouwd te hebben lukt het ons toch om alles mee te kunnen nemen.

We lezen psalm 121 en bidden om Gods bewaring over ons op deze reis en vragen om bescherming voor allen die achterblijven en wij liefhebben.

Om klokslag vijf uur vertrekken wij en hopen 's avonds nog in de buurt bij Boedapest te komen in een klein hotel waar wij ook op onze vorige reis geslapen hebben.

De reis verloopt bijzonder voorspoedig, genietend vooral in het zuiden van Duitsland en Oostenrijk van de schoonheid van de natuur, de natuur in haar herfsttooi, altijd weer verbaasd hoe onze God de natuur geschapen heeft.

Om 19.00 uur komen we aan op de plaats nabij Boedapest. Na een heerlijke douche en maaltijd, kletsen we nog wat met elkaar en gaan dan naar bed.

Dinsdagmorgen 7.00 uur

We hebben goed geslapen en beginnen fris aan de verdere reis Heel belangrijk omdat vandaag het moeilijkste gedeelte van onze reis te wachten staat, geen vierbaanswegen meer, maar tweebaanswegen.

Het weer is ook omgeslagen, hadden wij gisteren prachtig weer, vandaag regent het. We rijden om de beurt. Het vracht verkeer op de wegen neemt zowel in Hongarije als in Roemenië sterk toe. Toch is ook vandaag ondanks het slechte weer en de verkeersdruk de reis redelijk voorspoedig. Ook de grenzen passeren wij zonder oponthoud.

Tussen de buien door schijnt de zon en in Roemenie genieten wij van prachtige vergezichten.

Wel passeerden wij vandaag enkele grote ongelukken. Een vrachtwagen combinatie die van de weg was geraakt en ca 5 meter lager in het dal lag. Ook 2 personenauto's die frontaal met elkaar in botsing gekomen waren. In beide gevallen vreesden wij het ergste voor de inzittenden en maakte toch wel indruk op ons.

Hoe verder je in Roemenie komt verandert ook het straatbeeld. Paard en een soort platte kar zie je nog veelvuldig op de weg, meestal toebehorend aan de zigeuners.

Om 5.30 uur in de middag arriveren wij in Ludus. Bijzonder hartelijk is het weerzien met Jozef, Tunde, Iboyah, de kinderen Orsika en Diane haar grote fan Thomas, de eerste vraag die ze stellen is "Hoe gaat het met sister Jannie"?

Onder het genot van een kopje koffie nemen we onze plannen met Joseph door, we moeten namelijk 400 voedselpakketten maken en rond brengen, Joseph helpt ons daar altijd bij. Voordat wij onze reis naar Tirgu Mures vervolgen wippen wij ook nog even langs bij de familie Lèvénte en ook daar is het weerzien heel hartelijk en warm. Ds. Lèvénte is predikant in de Templon Reformatus in Ludus. Direkt worden wij uitgenodigd om de volgende avond bij hen te komen eten.

Het is inmiddels donker geworden en wij moeten ons slaapverblijf nog zien te vinden om circa half 10 arriveren wij in Tirgu Mures, wij slapen in een church house van de templon Reformatus.

Een prachtig gebouw waar tot onze verrassing 2 prachtige kamers voor ons in gereedheid zijn gebracht. Verder een mooie badkamer, een keukentje en een soort living met een heerlijke bank om lekker te relaxen.

Blij en dankbaar voor de behouden lange reis en heerlijke slaapplek sluiten wij de dag af met het lezen en gebed.

Woensdag

Wij hebben heerlijk geslapen en Johan heeft een lekker bakkie koffie gezet.

Vandaag gaan wij aan de slag. De bedoeling is dat er pakketten gemaakt worden in Ludus en daar ook worden uitgedeeld. Florin onze zigeuner vriend komt helpen en Ilonka is er ook weer bij.

Om 11 uur gaan Ina, Joseph, Florin en ik naar het plaatsje Cipau, om te inventariseren hoeveel kinderen iedereen heeft i.v.m. de kleding die wij bij ons hebben.

Het regent en wij staan in de modder warm aangekleed en sommige van de kinderen staan in hun blote voetjes te bibberen van de kou.

Hier wonen de kinderen aan wie wij de kleding willen geven. Het is nog een hele toer om erachter te komen hoeveel kinderen iedereen heeft en in welke leeftijds categorie.

Wij beloven morgen terug te komen.

Onderwijl is Johan doorgedaan met pakketten maken, er is niet genoeg slaolie dus we besluiten om de volgende dag verder te gaan. De plannen worden gewijzigd en om 3 uur gaan wij naar de zigeuners in Ludus bij de rivier.

Florin heeft via zijn stichting Romania Maris een huis opgeknapt en er staan tafeltjes en stoeltjes in zodat de kinderen er na schooltijd hun huiswerk kunnen maken, verder staan er 2 wasmachines en 2 douchekabines waar de mensen zich kunnen wassen. We starten met hem een project zodat hij kan wassen voor de zigeuners bij de rivier.

Wij hebben de zeepoeder bij ons die wij gekregen hebben van Unilever en maken afspraken over het project. Iedereen moet een klein bedrag betalen als hij gebruik wil maken van de wasmachines.

Wij spreken een symbolisch bedrag af van 1 Lei, naam en datum moeten worden vermeld in het schrift dat we aan Florin geven. De stichting betaald het water en de elektriciteit. Uit 1 waspoederdoos gaan 40 wasbeurten heeft Ina thuis uit geteld, dus na inlevering bij Joseph van 40 Lei ontvangt Florin een nieuw pak zeepoeder. De elektriciteit en water rekening zet Joseph op de fax met een kopie uit het schrift van Florin zodat wij weten hoe dit project gaat lopen .

Inmiddels zijn wij door en door koud en nat geworden en gaan naar ds. Levente die ons uitgenodigd heeft voor de warme maaltijd. Het is kwart voor 7 en Isabella vertelt dat haar man om 7 uur klaar is met vergaderen .

In een gebouw achter de pastorie vind een kerkenraad vergadering plaats en ds. Levente vraagt of we willen vertellen over ons werk in Ludus. Onze stichting geeft altijd met kerst 200 euro aan de zondagschool en 50 voedselpakketten voor de armsten van zijn gemeente, zijn vrouw Isabella deelt die dan uit. Wij hebben ook een CD met 125 bijbelse kleurplaten en knutselspullen bij ons, Isabella is erg blij met het harde karton in verschillende kleuren. Ze kan dit goed gebruiken bij het club werk en op de zondagschool.

De mannenbroeders bedanken ons voor deze steun.

Dan gaan we echt aan tafel, het smaakt heerlijk na een zo'n intensieve dag. Isabella heeft haar best gedaan voor ons. Om 10.00 uur nemen wij afscheid omdat het nog een uurtje rijden is naar Tirgu Mures .

Donderdag

Als we wakker worden is het gelukkig droog, we hebben gisteren bruinbrood voor Ina gekocht en met een plak Hollandse kaas smaakt dat verrukkelijk.

Vandaag gaan we de overige pakketten maken, de slaolie was gisteren op dus we konden niet verder, ook moeten we de kleding apart gaan in pakken zodat de uitdeling straks geen problemen geeft. Als oude mensen alleen of samen zijn, krijgen ze warme sokken een sjaal en een muts.

De gezinnen zijn soms erg groot, één gezin heeft 12 kinderen. In een gezinszak gaan de kindertruïen, sokken, sjaals en mutsen, de wantjes komen ook goed van pas. Wij delen tegelijk ook een voedselpakket uit. In de zak met kleding doen we een papier met het Gebed "het onze Vader" in het Roemeens erbij. Om zo aan hen te laten zien, dat de Heere hen kent en hen gemaakt heeft. Dit zeggen wij ook voordat we uitdelen en dat wij allemaal alleen dan gelukkig zijn, als wij de Heere kennen als onze redder.

Er gaan iedere keer 100 pakketten in de auto, Joseph, Florin en ik rijden met elkaar en Johan en Ina komen met onze auto erachter aan.

Kinderen in Chipau, de temperatuur is ca 6 graden

Wij gaan terug en laden een nieuwe lading pakketten in en gaan uit delen bij de rivier.

Wij zitten onder de modder maar de mensen zijn blij als wij eraan komen, wat ons op valt is dat hier ook veel minderbegaafde mensen tussen lopen wat extra schrijnend is, sommige mopperen maar de meeste mensen zijn erg blij, wij vertellen altijd dat wij de pakketten uitdelen omdat de mensen in Holland ons geld geven om dit te kunnen doen.

Dan gaan wij naar een flatblok waar soms agressieve mensen wonen maar de verdeling loopt rustig, er staat een jonge vrouw bij, zij is ongeneeslijk ziek en erg blij met het pakket maar ook verdrietig.

De flatblocks in Ludus

Dan weer terug, het wordt inmiddels donker maar we willen het graag afronden vandaag. We voelen allemaal ons lijf van al dat gesjouw maar gaan nog even door.

Om 8.00 uur zijn we klaar er staan nog 50 pakketten voor Ds. Levente maar die brengen we zaterdag bij hem. Moe maar voldaan gaan we naar Tirgu Mures Wij halen een patatje bij de Mac en slapen heerlijk die nacht.

Vrijdag

Vandaag gaan wij naar de “Regenboogschool”, Erzebeth verteld ons het nodige en laat ons de kinderen zien. De stichting “ Vijf Broden en Twee Vissen” hebben de schoolvakantie betaald voor de kinderen en het was een groot succes, de kinderen hebben erg genoten.

In het handwerk lokaal aangekomen koopt Ina een spreij van patchwork er liggen nog meer dekens klaar maar die zijn op bestelling gemaakt.

Ook hangt er nu een originele zigeunerrok en blouse, het ziet er prachtig uit.

Om 12 uur hebben wij een afspraak met Lydia en Istvan Szabo bij C.E., wij gebruiken de maaltijd met hen en wisselen nieuws uit, Lydia en Istvan zijn opa en oma geworden maar hebben hun kleinkind nog niet gezien want het gezin woont in Hongarije.

Met Istvan's gezondheid gaat het gelukkig beter, hij heeft 6 weken in een gipskorset gelopen in verband met een val uit een boom. Hij moet zichzelf wel in acht nemen, wat niet meevalt aangezien er veel te doen is. Lydia biedt aan om het kindertehuis te laten zien aan Ina en zo ontmoeten wij elkaar weer om 6 uur in Dorcas House en gaan aansluitend bij Lydia Home kijken, erg blij zijn ze met de waspoeder die ze ontvangen, het wordt verdeeld over de tweekinderhuizen en een bejaarde huis.

Wij nemen er de tijd voor om te luisteren naar de moeilijkheden waar Lydia en Istvan mee te maken hebben. De kinderen van Lydia Home laten trots hun kamer zien, sommige hebben een baan en van hun verdiende geld een eigen computer gekocht. Dit is mooi om te zien, Lydia en Istvan helpen de kinderen ook om op een verantwoorde manier met hun geld om te gaan.

Het is dan ook een bemoediging voor hen om te zien dat deze kinderen een plekje veroveren in de maatschappij en zo aan hun eigen toekomst kunnen bouwen.

Om 7 uur komen wij thuis aan en hebben veel om over na te denken.

Zaterdag

Vandaag gaan we weer naar Ludus om de 50 pakketten af te leveren bij ds. Levente, hij bedankt ons hartelijk voor deze hulp aan de armsten van zijn gemeente. Ook nemen wij afscheid van Florin, die gelijk weer vraagt wanneer wij weer terug komen.

Ds. Lèvénte

Ibolyah

Iboyah heeft inmiddels koffie gemaakt en na een lekker bakkie vertrekken wij naar Tirgu Mures waar we een afspraak hebben met Tibi, die op dit moment een belangrijk persoon is geworden binnen de zigeunergemeenschap van Valea Rece.

Tibi is erg ontdaan want er heeft een ernstig auto ongeluk plaatsgevonden en één jongen van 21 jaar oud is overleden en zijn 19 jaar oude vriend ligt nog in coma.

Tibi met vrouw en kinderen

Hij nodigt ons uit om in zijn huis wat te drinken. Graag hadden wij d.s. Horvath ontmoet i.v.m. kerstpakketen die wij hopen te gaan verzorgen dit jaar. maar hij is niet aanwezig. Wij besluiten dan maar dat we dit zondagavond zullen regelen.

Johan en Ina gaan shoppen in Tirgu Mures en ik ga even liggen, alles wat we hebben gepland is gelukt en wij zijn dankbaar .

Om 6 uur arriveren wij bij Pieter en Jutka om bij hen de avondmaaltijd te nuttigen. Voor ons is dit heerlijk na alle zorgen en moeite met iedereen gedeeld te hebben, een moment van ontspanning en gezelligheid.

De klok gaat vanavond 1 uur terug dus wij kunnen uitslapen

's Avonds bel ik d.s. Barabbas op om te vragen hoe laat de kerkdienst begint, aan de andere kant van de lijn klinkt : Mein Liebe Diane, ben je in Roemenië, om 10 uur begint de dienst en natuurlijk moeten wij uit de kerk bij hem komen eten. Johan zucht tegen Ina, nu begrijp je wel waarom ik mee ga naar Roemenie, je moet ze gewoon in de gaten houden.

Zondag

Na een goede nacht gaan Ina en ik samen naar de kerk, Johan heeft waarschijnlijk iets verkeerd gegeten en heeft erg vel last van z'n lijf en blijft thuis.

D.s. Barabbas heeft een engelse tolk voor ons geregeld die de dienst vertaald.

Ina wordt hartelijk welkom geheten. Het thema van vanmorgen gaat over het volgen van Jezus, uit Lukas 14 vers 25 t/m 27: Als iemand Mij wil volgen, zegt Jezus, dan moet Ik op de eerste plaats in je leven staan, boven je vader of moeder, man of vrouw, kinderen broers of zussen. Ik moet je zelfs meer waard zijn, dan je eigen leven, anders kun je Mijn discipel niet zijn en wie zijn kruis niet draagt en Mij navolgt, kan Mijn discipel niet zijn.

De Heere is heel duidelijk en ook eerlijk tegen ons in Zijn Woord, alles van ons moet eraan, want wij zijn, waar we van zingen met de kerst in “Het stille nacht”, een wereld verloren in schuld. In ons is geen leven. Daarom kwam de Zoon van God om ons hele leven over te doen en zelfs onze schuld op Zich te nemen. Als we zo de Heere mogen kennen, wordt Hij het leven van ons leven dan wordt Hij zelfs de dood van onze dood. Dan schittert Hij op de eerste plaats omdat Hij ons heeft opgezocht om ons te redden. Onze vader, moeder, kinderen, man, vrouw, ja ook ons eigen leven, ontvangen we dan als een genade gave, uit Zijn doorboorde handen.

Aan het einde van de dienst worden we toegezongen door de hele gemeente en alle mensen komen ons een hand geven en Gods Zegen over ons werk toewensen.

D.s. Barabas nodigt ons uit voor de maaltijd, zijn vrouw heeft alles verzorgd het is er goed. Schwester Ina moet volgende keer zeker weer mee komen. D.s. Barabas is ook pastoraal medewerker in de gevangenis in Tirgu Mures en mag namens de stichting 35 kerstpakketjes verzorgen voor de kinderen van de gevangenen.

Om 3 uur gaan we naar huis, Johan is gelukkig wat opgeknapt en 's avonds gaat hij mee naar de zigeunerkerk op de heuvel in Valea Rece.

Voor de dienst maken we afspraken met d.s. Horvath i.v.m. kerstpakketten die wij dit jaar hopen te verzorgen. Tibi tolkt voor ons maar dat is soms nog lastig voor hem. Graag zou je dan zelf de taal willen spreken en kunnen verstaan. Het verdriet is groot om de 2 jongens, we bidden met elkaar voor de familie van de overleden jongen en vragen om genezing voor de jongen die nog in coma ligt. Na de dienst nemen we afscheid van Tibi en gaan naar huis. De laatste nacht in Roemenië is aangebroken, morgen gaan we richting Nederland.

Maandag

Vanmorgen ruimen we alles op laten ons verblijf netjes achter en vertrekken om 8.00 uur. In Ludus gaan we nog even iedereen gedag zeggen en dan vangt de thuis reis aan. Heel veel indrukken doe je altijd weer op, vooral ook als je de eerste keer hier komt zoals mijn vriendin Ina, het is dan ook goed om je ervaringen onderweg met elkaar te delen.

Voorbij Oradea staan er stalletjes die allerlei artikelen verkopen. We stoppen even om wat te kopen, voor moeder Jannie kopen we een Roemeense bodywarmer, ze reist in gedachten met ons mee.

Straatwinkels bij Oradea

We overnachten in Oostenrijk en hebben erg gelachen omdat de waardin Johan en Ina in één kamer wilde stoppen en ik alleen in een andere kamer.

Na een goede nacht vervolgen wij onze reis en komen om 7 uur thuis aan.
Leen, de man van Ina, staat al te wachten.

Blij en dankbaar dat we elkaar in gezondheid mogen ontmoeten lezen we uit de bijbel en danken de Heere voor alles.

**NAMENS DE STICHTING 5 BRODEN EN 2 VISSEN, WIL IK GRAAG IEDEREEN HARTELIJK
BEDANKEN DIE ONS HEEFT GEHOLPEN OM DEZE REIS MOGELIJK TE MAKEN. UW STEUN
IN DE VORM VAN KLEDING , KNUTSEL SPULLEN, PLASTIC ZAKKEN, WASPOEDER,
GEBREIDE EN GEHAAKTE KLEDING EN GELD, HEBBEN ER TOE BIJ GEDRAGEN DAT DIT
WERK DOOR KON GAAN. MEDE NAMENS ONZE VRIENDEN IN ROEMENIË HEEL HARTELIJK
BEDANKT.**

U VRIENDELIJK GROETEND INA, JOHAN EN DIANE